

[P. Munch.]

ogsaa ønske at faa noget nærmere Redegørelse for, hvad Meningen er med Bestemmelsen om de frivillige Korps, der jo er ganske ændret i Forhold til, hvad der nu gælder. Endelig vil jeg i denne Sammenhæng spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorfor han ikke sammen med dette Lovforslag har fremsat et Lovforslag om Ændringer i Bestemmelserne for dem, der foretrækker civil Tjeneste for Militærtjeneste. Jeg maa dog gaa ud fra, at der højtærede Minister vil erkende, at den Tjenestetid, der nu gælder for den civile Tjenestes Vedkommende, staar i et helt urimeligt Forhold til Bestemmelserne i dette Lovforslag, hvis disse skulde blive til Lov.

Tilbage staar en Bestemmelse, som har været nævnt af ærede foregaaende Talere, af nogle med Tilfredshed, af en med megen Utilfredshed, nemlig Bestemmelsen om, at Bevillingen til Materielanskaffelser i Fremtiden skal staa i selve Loven og være ligesom mere bundet derved, medens den tidligere stod paa de aarlige Finanslove. Det er jo ikke lidt, der her bliver Tale om, det vil være lige op mod 13 Mill. Kr., der hvert Aar skal optages paa Finansloven til forskelligartet rent Krigsmateriel. Men dog har vi al mulig Grund til at spørge: Vil dette forslaa, hvis denne Ordning skal opretholdes og føres ud i Livet paa en saadan Maade, som det her tilsigtes? Vil det forslaa, hvis vi i Hæren i Fremtiden skal have Rekykgeværer ved Fodfolksafdelingerne, som Ministeren skildrede for os, Mitrailløser og Minekastere ved Skytsafdelingerne, hvis Motorafdelingerne skal have motortrukke Skyts — hvis vi skal have alt det, vil saa virkelig det Beløb, der her opføres for Hærens Vedkommende, forslaa? For Flaadens Vedkommende har jeg nævnt det. Jeg tror at kunne sige med den mest afgørende Sikkerhed, at hvis man skal overholde det, der foreslaas her, og ikke begynde med en meget stor samlet Bevilling for at bringe Flaaden i Overensstemmelse med det opstillede Program, saa er der ikke fjerneste Mulighed for, at disse Beløb kan slaa til. Hvad Flyvevæsenet angaar, vil der, hvis det opstillede Program skal overholdes, ikke være Glimt af Mulighed for, at de ca. 1½ Mill. Kr. vil forslaa. Men ikke des mindre skal det alt sammen for Fremtiden være lovbundet,

fastslaas i selve Loven. Jeg ved dog ikke, om det kommer til at staa saa forfærdelig meget sikrere derved; ogsaa Lovbestemmelser kan ændres paa en Finanslov, saa jeg ved ikke, om den Sikkerhed, man i saa Henseende regner med, virkelig vil være tilvejebragt.

I Forbindelse hermed har jeg et Ord at sige til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Parkov), som under megen Tilslutning fra Meningsfæller sagde, at da det ærede Parti i 1922 stemte for den nuværende Ordning, saa den ikke saaledes ud, som den gør nu. Jeg tror dog, det vil være svært for den ærede Ordfører at opretholde denne Sætning; den ærede Ordfører stemte for Ordningen den Gang med nøjagtig Angivelse af, hvor mange Penge der var til at forny Flaaden for; det blev sagt tydeligt nok, at disse Penge ikke slog til, det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gennemgik meget grundigt de Muligheder, der var i saa Henseende, jeg pegede ogsaa derpaa, og det forekommer mig højest besynderligt, at et Medlem med saa megen Indsigt paa disse Omraader ikke skulde have været fuldkommen klar over, at en Flaade af det Omfang, der var paa Programmet i 1922, under ingen som helst Omstændigheder kunde opretholdes blot nogenlunde med en Bevilling paa 2,4 Mill. Kr. om Aaret til Nybygning, men var udsat for hurtigt Forfald. Og ganske det samme gælder med Hensyn til Materiellet af alle mulige Arter ved Hæren; vidste det ærede Medlem ikke lige saa godt som alle vi andre i 1922, at de Bevillinger, der her stilledes op til Beklædningskonto for Hæren, var haabløst umulige? Var Forholdet i Virkeligheden ikke dette, at man i 1922 gjorde det samme, som man saa ofte her i Danmark har gjort paa dette ulykkelige Omraade: man vedtog nogle Rammer for et Militærvæsen, man vilde ikke tilstaa, hvor meget det vilde koste at føre dette ud i Livet, man stemte for det og afviste vore Paastande om, hvor meget det i Virkeligheden vilde koste. Hvor mange Gange sagde vi det ikke her fra denne Talerstol, og hvor mange Gange blev det ikke sagt fra anden Side: Vi kan ikke sige, om det gaar saaledes eller saaledes, men saa meget er sikkert, at de Beløb, der nu sættes ind, skal overholdes. Ja, siger man nu, der er sket nogle Besparelser i de forløbne Aar